

Egzaminy z tysiącletnią historią

System Egzaminu Cesarskiego znanego w Chinach pod nazwą Keju stał się sposobem, dzięki któremu utalentowane osoby mogły zdobyć stanowisko w służbie urzędniczej.

Praktyka egzaminów zaczęła się w 605 roku, w czasach dynastii Sui. Przetrwały one w niemal niezmienionej formie ponad 1300 lat, kiedy za dynastii Qing, 2 września 1905 roku cesarz wydał dekret o zaniechaniu przeprowadzania egzaminów w dotychczasowej postaci.

Wyniki egzaminu cesarskiego decydowały, kto stanie w szeregach chińskiej biurokracji. Jego celem było początkowo sprawdzenie kandydatów na sędziów, bazując na ich zasługach, a nie pochodzeniu, znajomościach i ogólnym wizerunku. Wprowadzono je, chcąc osłabić wpływy arystokracji, co z resztą udało się wyśmienicie, ale również w celu standaryzacji nauczania w starożytnej służbie cywilnej.

Mimo, że egzamin był bezpłatny, to koszt dotarcia na miejsce z najodleglejszych zakątków imperium był wystarczającą przeszkodą dla tysięcy zdolnych ludzi.

Bez wątplenia przebrnięcie przez egzamin było łatwiejsze dla osób zamożnych. U schyłku dynastii Qing korupcja była powszechna, egzaminatorzy przekupni, a pierwsze etapy egzaminu, za odpowiednią opłatą, można było pominąć. Kolejną trudnością dla biedniejszych kandydatów był koszt korepetytorów, ksiąg i przyborów do pisania (w tym wypadku pędzli). Niemniej wielu z nich ze świetnymi wynikami przeszło przez sito egzaminów. Ponad jedna trzecia osób z dyplomem Jinshi wywodziła się z rodzin analfabetów. Stopnie urzędnicze przyznawano studentom z całego terytorium Chin, ale największą ilość absolwentów szczyli się prowincje Jiangsu i Zhejiang.

Nie można pominąć faktu, że kandydaci płacili swoim promotorom, co uważano za rodzaj odwdzięczenia za zdanie egzaminu. Po jego zdaniu, kandydat mógł podejść do kolejnego etapu – prefekturalnego, prowincjonalnego, metropolitalnego, a po jego zdaniu do egzaminu dworskiego i oceny przez dwór cesarski.

Poprzez ten system dwór utrzymywał w ryzach lokalne elity. Ich lojalność ze swojej strony pozwalała

na integrację cesarstwa i zmniejszała tendencje autonomiczne poszczególnych regionów.

Urzednicy wywodzili sie z kazdej prowincji, a ich ilosc byla proporcjonalna do populacji danego okregu. Po zdobyciu szczytu, czyli zdaniu egzaminu cesarskiego, przeprowadzonego przez Rade Obrzedowa, osobe czekala swietlana przyszlosc urzednika dworskiego.

Poniewaz wladze cesarza symbolizowal smok, osoby dostepujace zaszczytnej funkcji urzednika nazywano „tymi, ktorzy przekraczaja wrota smoka”. Najzdolniejszy student otrzymywal tytul zhuang yuan, drugi w kolejnosci - bang yan, a trzeci - tan hua.

W momencie ogloszenia wynikow nastepowal okres swietowania wzrod mlodziezy, ktora podczas uctowania zbierala takze datki na przepiekne ogrody i ktorych nazwiska widnialy pod Pagoda Dzikiej Gesi.

System egzaminow zostal zaniechany na pewien czas podczas dynastii Yuan, by powrocic za rzadow Ming i Qing. Rezym Taiping zezwolil na przystapienie do sprawdzianu kobietom. Po roku 1890 rozwinal sie nowszy system edukacji, a po Powstaniu Bokserow zaczeto snuc plany calkowitego zaniechania egzaminu cesarskiego. Co ciekawe, podczas rozwoju tego systemu, w Chinach uknuto stwierdzenie, ktore brzmi „Zdrowe spoleczenstwo nie opiera sie na studiowaniu w celu zostania urzednikiem, a dla zdobycia mardrosci i wiedzy”.

Oprócz Keju istniał też egzamin zwany tongziju, który w dużym stopniu był podobny do dzisiejszych specjalnych klas dla wybitnie uzdolnionych dzieci, bez względu na ich pochodzenie, wiek, z tym, że szanse na taką edukację mieli jedynie chłopcy.

Podstawy wiedzy, które pozwalały na zdanie egzaminu doprowadziło do oszukiwania, które samo urosło do rangi sztuki. Miniaturowe książeczki, które z łatwością można było ukryć w dłoni, wszywanie tekstów Konfucjusza w ubranie, czy nawet zatrudnianie zdolnego dublera do zdania egzaminu, czyniło ściąganie od sąsiada błahym przewinieniem.

Jak można się domyślić, metody te, doskonalone przez wieki, są ciągle żywe w dzisiejszych szkołach.

Spuścizną egzaminów cesarskich jest rokroczny Narodowy Uniwersytecki Egzamin Wstępny w Chinach.

Źródła: travelchinaguide.com; sacu.org

Opublikowano w dniu 2.09.2016 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA